

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/348/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512204027
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1512204027.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa : U. W. D., Y..N..K., Y. Y. T. U., Š. XX, zast. AK Y. -Š., Y..N..K., U., Š. XX, proti odporcovi: D. X., Q.. X.X.XXXX, U. U., T. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu K. M. Y. Y. G., Y., R. XX, zast. advokátom H.. H. X., O. E., Q.. H. G. X, o zaplatenie 426,69 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 8.4.2013, č.k. 5 C 73/2012-76 v časti výroku o trovách konania týkajúcich sa vedľajšieho účastníka, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 8.4.2013, č.k. 5 C 73/2012-76 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenie 331,94 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 12.4.2010 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Výrok o trovách konania, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania odôvodnil tým, že vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej základnou úlohou podľa stanov okrem iného je ochraňovať práva spotrebiteľov, poskytovať odborné konzultácie v rámci spotrebiteľského poradenstva, zastupovať spotrebiteľov pred súdom a vystupovať v súdnych sporoch na strane spotrebiteľov, spolupracovať pri realizácii spotrebiteľskej politiky na miestnej a medzinárodnej úrovni. Vzhľadom na uvedené úlohy združenia treba predpokladať, že má vytvorené dostatočné kvalifikované personálne a materiálne zabezpečenie aj pre prípad, ak sa zúčastní súdneho konania ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa. K tejto skutočnosti súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadol, a prihliadol aj na to, že vedľajší účastník do konania vstúpil bez znalosti veci. Pri prvom úkone, ktorý mu patril neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, obmedzil sa len na oznámenie, že do konania vstupuje a požiadal, aby mu súd zaslal návrh a priznal náhradu trov konania. V druhom podaní sa vyjadril k veci samej, ale bez toho, aby kontaktoval odporcu, ktorého mienil v konaní podporovať a nemal záujem ani zúčastniť sa pojednávania, na ktoré bol včas predvolaný. Z toho dôvodu súd vyhodnotil jeho účasť v konaní len ako formálnu. Súd prvého stupňa nespochybnil právo vedľajšieho účastníka dať sa v súdnom konaní zastúpiť advokátom, pokiaľ však je podpora záujmov spotrebiteľa len formálna a trovy, ktoré takýmto zastúpením vzniknú, nie je možné hodnotiť ako účelne vynaložené. Preto musí náklady právneho zastupovania znášať vedľajší účastník sám.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie. Domáha sa v ňom, aby odvolací súd zrušil výrok o trovách konania týkajúci sa vedľajšieho účastníka a aby rozhodol o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Konkrétne sa domáha priznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v sume 58,64 eur.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd z celkovo vymáhanej pohľadávky navrhovateľa vo výške 426,69 eur s prísl., z ktorej čiastka vo výške 331,94 eur predstavovala nedôvodný nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, priznal navrhovateľovi rozsudkom č.k. 5C 73/2012-58, zo dňa 10.12.2012,

len sumu 94,75 eur s príslušenstvom. Nárok navrhovateľa na zmluvnú pokutu vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu úspešne namietal. Na základe toho súd navrhovateľovi v uvedenej výške nárok nepriznal. Vedľajší účastník bol teda v predmetnom konaní úspešný na 77,79 %, z čoho vyplýva jeho nárok proti navrhovateľovi, ktorý bol vo väčšej časti v konaní neúspešný. Podľa jeho názoru neboli naplnené predpoklady pre aplikáciu ust. § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Odvolací súd by mal preto posúdiť nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Účelnosť trov právneho zastúpenia vyplýva z právnej možnosti vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Ďalej sa v odvolaní zaoberal obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 4 Ústavy SR. Zdôraznil, že vedľajšiemu účastníkovi vznikli v predmetnom konaní účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia. Aj napriek tomu, že vedľajší účastník je organizáciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa, právne zastúpenie advokátom považuje v danej veci za účelné.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Napriek nepopierateľnému nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, je pri rozhodovaní o tejto otázke potrebné aplikovať aj ďalšie zákonné princípy a podmienky priznania náhrady trov. Jednou z týchto podmienok je, aby trovy, ktorých náhrady sa účastník domáha, boli vynaložené účelne a hospodárne. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Kritérium účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia vychádza zo samotného cieľa právneho zastúpenia, teda snahy právneho zástupcu o čo možno najefektívnejšie uplatňovanie alebo bránenie práva na súde, s cieľom využiť všetky zákonné (hmotnoprávne ako aj procesné) možnosti na obranu záujmov klienta. Aby bolo možné konštatovať účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, je potrebné vychádzať aj z osoby samotného účastníka konania a posúdiť, či skutočnosť, že sa účastník konania nechal v konaní zastúpiť, má pre neho význam z hľadiska zlepšenia jeho možností chrániť svoje práva a záujmy na súde.

V zákonných možnostiach súdu nie je nepripustenie alebo vylúčenie zastúpenia účastníka právnym zástupcom v súdnom konaní len z dôvodu neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia. Takýto postup by bol v príkrom rozpore so spomínanou zásadou rovnosti zbraní, rovnako ako aj so samotným právom každého účastníka súdneho konania (aj vedľajšieho) nechať sa zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Súd je povinný konať s právnym zástupcom, čo v tomto prípade súd prvého stupňa aj urobil. Iná je otázka posúdenia účelnosti vynaložených trov konania, ktorá je v kompetencii súdu, ktorá nezasahuje do práva účastníka na právnu pomoc. Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 78/03 v súvislosti s rozhodnutím o nepriznaní náhrady trov právneho zastúpenia vyplýva, že súd iba uplatňuje zákonom daný priestor pre zváženie účelnosti trov konania a nezasahuje do podstaty a zmyslu základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Nemožno preto zamieňať ústavné právo účastníka konania na právnu pomoc v konaní pred súdom a nepriznanie náhrady trov konania z dôvodu ich neúčelnosti. Možnosť nechať sa zastúpiť v konaní a zároveň povinnosť súdu toto zastúpenie akceptovať, predstavuje vyjadrenie zásady rovnosti zbraní, avšak nepriznanie náhrady trov za toto zastúpenie predstavuje rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, čo je vo výlučnej kompetencii súdu. V tejto súvislosti odvolací súd upozorňuje aj na obsah rozsudku Súdného dvora P. O.- XXX/XX zo dňa 22.12.2010, na ktorý poukázal v odvolaní aj vedľajší účastník. Aj v ňom sa s poukazom na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva konštatuje, že posúdenie otázky nevyhnutnosti právnej pomoci závisí od skutočností a okolností osobitných pre každú vec a závisí najmä od závažnosti konania, zložitosti uplatniteľného práva a konania, ako aj od schopnosti žalobcu účinne obhajovať svoju vec.

Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa o trovách konania nerozhodol podľa § 150 O.s.p., ale správne aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že vynaložené trovy právneho zastúpenia zo strany vedľajšieho účastníka boli neúčelné, nakoľko ide o

subjekt, ktorý by vzhľadom na predmet svojej činnosti mal byť odborne spôsobilý vlastnými kapacitami (personálne vybavenie a materiálne zabezpečenie) účinne pôsobiť na súde na ochranu odporcu ako spotrebiteľa. Práve neúčelnosť trov konania bol dôvod nepriznania náhrady trov konania. Súd prvého stupňa sa s otázkou účelnosti trov vedľajšieho účastníka podrobne zaoberal a dospel k správnym právnym záverom. Svoje rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa správne a dostatočným spôsobom odôvodnil, na ktoré dôvody poukazuje aj odvolací súd.

Keďže sa odvolací súd stotožnil s právnymi závermi o neúčelnosti trov konania vedľajšieho účastníka, uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. v časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajším účastníkom považuje za vecne správne, a preto ho v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Nakoľko však v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi trovy konania nevznikli, ich náhradu mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.